

Un an... 1000, Six mois... 5000

NĂM THỨ HAI SƠ 98, NGÀY THỨ SÁU, 18 JANVIER 1924

Le Courrier Indochinois, 東法時報

BÁO QUẢN, 71, đường Mac-Mahon, 71, BAIGON

Mua báo phải trả tiền trước, Mandat và thư đã ghi cho M. NGUYỄN-KIM-ĐÌNH

Annouces Légales, Annouces Commerciales

Tổng-lý kiêm Chủ-bộ NGUYỄN-KIM-ĐÌNH

MỖI TUẦN XUẤT BẢN 3 LẦN NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ SÁU

NÔNG-NHIỆP TƯ-NG-TẾ HỘI

CĂN NGUYÊN

Ngày nay các nước văn minh bên Âu bên Mỹ nước nào cũng đã lập hội Nông-nghiệp...

ngành Tư-ông-tế lần lần lập thêm hoải. Lúc ban đầu Chánh-phủ không nhìn biết mấy hội ấy...

Dân đoàn-thể đang sanh lợi phát nguyên tại đó. Có một ít anh khác thấy vậy thì bắt chước mà làm theo...

Các nước dóm thấy cái chủ nghĩa nông-nghiệp tư-ông-tế rất lợi ích cho dân của nước Pháp...

Thế xưa mấy nhà kinh-tế cũng thấy rõ sự lợi ích về nông-nghiệp Tư-ông-tế...

Namkỳ là một xứ địa vị địa dư, cái nguồn lợi lớn nhất là nguồn lợi nông-nghiệp.

Đến năm 1893 ông Tanviray, là một vị giáo-sư về khoa nông-phổ, người có động mà lập thành một hội Nông-nghiệp Tư-ông-tế tại tỉnh Loir-et-Cher...

Tôi lấy làm cảm tạ liệt-qui thừa-sai trong chôn thôn tòng Minh-dạt quận Moeay, tin lòng công-cử tôi làm chức Nghị-viên địa-bạt...

THẾ TÌNH HẢI KỊCH SO' MANG TIẾNG CƯỜI CHUNG

Chàng con: Trong một cái nhà ngôi lều và tốt ở tại kinh-thành, bàn ghế theo kiểu Tây, thứ nào lâu chời cũng tinh khiết.

chúng hề làm một việc nào phạm danh phạm nghĩa, hoặc là trái lý trái luật, trái phong tục bao giờ.

Công văn lược lược, CẤP BẰNG, Theo lời nghị quan Thống-dốc Namkỳ ngày 5 Janvier 1924

Thơ-kỳ hạng tư: Thầy Nguyễn-vân-Tý, Thơ-kỳ hạng năm: Quí thầy: Trần-vân-Phát và Lê-vân-Ngọc

PHẬT-GIÁO LƯ'O'C KHẢO

Ma-Vương nói: như người trong lòng có như vậy thì thế di thì ta sẽ bỏ chớ này ta đi liền không tranh cạnh chi hết.

lần, ngay ngắn thiết tha, quyết lòng học thánh. Mềm-mởng nh(n-nhục, làm sáu lần vô cực.

PHÉP LÀM CHO XE HƠI ĐANG CHẠY PHẢI NGỪN, Mới đây các báo có nói đến việc Bình-bộ Đức-quốc thí nghiệm một việc mới phát minh...

Giống kiến cánh này lại còn một hai khi đi công rắng về căn gác nhà, đi đến máy ð kiến khác mà rừ ren những loại có cánh này về nữa thôi.

LOÀI KIẾN CÙNG GIỀN RƯỢU, Chúng ta thường nghĩ thấy trong ð kiến có những con phi-trùng nhỏ, ta không biết nên thường kêu là kiến cánh...

TRÊN CAO 350 THƯỚC NHẦY XUỐNG ĐẤT, Có Collin vừa rồi mới nhảy tự không-trung xuống đất cao 350 thước tây. Ai cũng chắc rằng cái xát thật xuống của của sẽ tan nát ra từ mảnh; vậy mà...

DANH DẪY THIỆP

Đề như vầy:

NHI-THIÊN-ĐƯƠNG

Cholon

DẪY THIỆP NÓI

Số 653

NHI-THIÊN-ĐƯƠNG

ĐẠI ĐƯỢC PHÒNG

38, Rue de Canton, 38, — CHOLON

CÓ BAN CÁC THUỐC CAO ĐƠN MUỐN TÁN RẤT TIỀN HỀ NHƯ SAI MÀY:

VAN-ÔNG-NHI-THIÊN-ĐƯƠNG

Dầu này vốn của Ông Y-SANH VI-
TẾ-SANH đã dày công tìm kiếm các
thứ thuốc nơi các danh-sơn, đem về
bền thần chế luyện nấu ra ki lượng,
thiệt nó có sức đuổi phong, ngự hàn,
tán nhiệt, công hiệu lạ lùng, bất cứ
nội chứng ngoại khoa thấy dấu linh
nghiệm, các ông có mua thì xin phải
nhìn cho kĩ cái nhãn hiệu Ông Phạm-
mập của tiệm NHI-THIÊN-ĐƯƠNG
thì mới khỏi lầm dữ giả.

Chủ trị các chứng kể ra sau này:
1° Bữa mùa cúm mào, ngẹt mũi
như dân, tay chùng bại hoai, trướng
đỏ trắng hàng cằm nhâm khi độc,
trong nóng ngoài thoa, thấy đều dùng
được.

2° Trào trực, đau bụng, ăn uống
không tiêu, Sluh bụng ợ chua, lòng
như lửa đốt, trong ruột quần đau,
ngoài thoa trong uống, thấy đều dùng
được.

3° Đám lên chận nghệt, bất tỉnh
nhơn sự, bầm rưng ngấm cứng, tức
thì phải dùng dầu này mà thoa nơi
phía trong mũi, và thoa luôn nơi
màng tang, thoa dưới cổ hai bên cổ
họng, phải thoa cho thường thì thanh
lại liền.

4° Ho hen khô khè, đàm lên chận
ngột, hơi thở không được thông, thì

phải lấy dầu này mà thoa nơi cửa
họng và trước ngực cho thường, lại
phải nhều chừng 10 giọt dầu vào một
chén nước sôi mà uống thì thấy hiệu
nghiệm.

5° Đom bả năm bớp mà hay xảy
xâm, hoặc như đầu đau bụng thì
phải lấy dầu này mà thoa 2 bên màng-
tang, trên ngực, dưới bụng, rồi cũng
coi theo cách nói trên đây mà uống
thì thấy sự hay. Hoặc lúc có thai mà
dùng thường dầu này thì lại càng tốt
lắm.

6° Con nít mà bị kinh phong mửa
sữa, ngày đêm la khóc, hoặc hay ợ
sữa, trong ruột có phong, ngoài thoa
trong uống hiệu nghiệm như thần.

7° Đi tàu đại sóng mà mửa, hề biết
mà dùng dầu này thì ắc là an nhiên
vô sự.

8° Hoặc bị đau phong đau nhức,
hoặc bị phong thấp tay chơn như
mỏi, hoặc bị phong hỏa mà đau răng,
phải dùng dầu này mà thoa xát
nơi đau nhức thì ắt hết liền.

9° Nhưng là vô danh thũng độc, các
thứ ghê ghê, con nít bị thai độc mà
sanh ghê, ngứa ngứa cá mình, hoặc
bị muỗi cắn, hoặc bị sâu xuống; cứ
dùng dầu này mà thoa thì thấy hiệu
nghiệm.

CÁCH DÙNG:
Người lớn mỗi lần từ năm giọt tới
mười giọt, con nít, mỗi lần thì từ
một giọt đến năm giọt, phải pha với
nước trà hay là nước sôi mà uống.
Giá mỗi ve là..... 0g20

HÓA-ĐÀM-CHỈ-KHÁI-TÁN

Thuốc ho này của Ông VI-TẾ-SANH
ra công lên non nơi tìm kiếm các
thứ dược tài hào chế ra thứ thuốc
ho này trị các bệnh ho: ho gió, ho
lao, ho hàn, ho ra huyết, ho lâu năm,
và bệnh tức;

Dầu ho để dành cho thế mấy nước
thuốc này trong nửa giờ thì bớt, vài
ngày đã lành bệnh.

Người thường mỗi ngày uống 1 gói
thì trừ được các bệnh và bỏ huyết.

Như người lớn mỗi ngày uống 1
gói khi ăn cơm rồi, hay là đang khi
ho, thì uống với nước trà.

Còn đơn bả có chứa uống nửa gói.
Và con nít chừng ba tuổi cho đến
6 tuổi, 1 gói phân làm 4-6 tuổi cho
đến 12 tuổi, một gói phân làm 3; 12
tuổi cấp lên uống nửa gói.

Có bán: ở đồ chiến hào, trái cây,
rau sống, đồ cay và rượu, mấy món
đó chẳng nên dùng tới.
Giá mỗi gói 0g15, — 10 gói... 1g40

THẦN HIỆU NHẬN ĐƯỢC THỦY

Phàm con người sanh ra ở đời,
trong ngũ quan thì có cặp con mắt
là một vật chi yếu hơn hết, nếu
không cần thận, để cho đến rui ro
mà hư cặp con mắt đi rồi thì phải
kiếm khổ chung thân. Bởi đó cho
uốn thêm lời để lễ lòng nghiêm cứu
những phương áo diệu mà chế ra
một thứ thuốc nước rất hay, để trị
các chứng bệnh con mắt, hoặc bị
phong-nhiệt mà sanh, hoặc
sưng, hoặc đỏ, như người xông xang
hoặc sơ chột mà không dám ngo chồ
sáng, hoặc có mộng, hoặc có cườm
như ban nhãn hoặc thấy đèn đàng
động cả.

Cách dùng:
Mỗi ngày thường nhỏ vài ba lần
vào con mắt, kĩ uống rượu công ăn
đồ chiến hào nóng này.

Giá
Lớn ve lớn là... 1g00
Mỗi ve nhỏ là... 0 30

NHI-KHOA-CÀNG-CO-TÀN

Chủ trị con nít cấp mạng kinh
phong, cũng các chứng bệnh con nít
kể ra sau này:

Cầm mào thương hàn, mình nóng,
mặt đỏ, bị đàm ngứa chận, con ruột

lào liên, hoặc trợn trắng, căng rưng,
cứng hàm, bất tỉnh nhơn sự, miệng,
mũi trướng khí, trong ruột đau thốc,
lời thờ khô khè mà làm ra ho, hoặc
khóc đêm và giết tay giết chơn,
đường đại huết bón, hoặc miệt
mồm khô khan lại hay khát nước, sự
là chứng CẤP-KINH-PHONG phải
dùng nước trà mà uống với thuốc tại
này.

Còn thoát nóng, thoát lạnh, kh-
mửa khỉ tả, rút tay rất chơn, da mặt
sanh vàng mết, óm gầy, khô khè, ợ
sữa, ăn uống chẳng động, khóc khan
không có nước mắt, đêm ngủ con
mắt không nhắm, đường đại, đường
tiểu không tốt, tay chơn lạnh ngắt,
rét lâu chẳng hết, sự là chứng MĂNG
KINH-PHONG phải dùng nước gạo
rang mà cho uống với thuốc tán này
lập tức thấy hiệu nghiệm.

Cách dùng:
Con nít trong tháng tới 3 tháng
uống mỗi ngày 1 gói phân làm 2 lần
từ 4 tháng; tới 12 tháng mỗi ngày một
gói. Từ 4 tuổi cấp lên, mỗi ngày uống
2 lần, mỗi lần 1 gói. Còn con nít ngày
thường uống nửa gói, uống với
nước trà thì trừ được các chứng bệnh
và mạnh mẽ trong mình.

Một gói giá là..... 0g25

THẦN HIỆU PHÁT LẠNH HUỒN

Trị bệnh nóng lạnh, bệnh rét, san
hạch, ban đầu, cúm mào sưng lũng,
phát nóng, phát lạnh, hoặc nóng mề
mang, nhức đầu, miệng khô, tờ chi
mỗi mết, ăn uống không tiêu.

Cách dùng:
Người lớn mỗi ngày uống 1 gói là
14 huồn, uống với nước trà.

Con con nít một tuổi uống 1 huồn,
2 tuổi uống 2 huồn, 3 tuổi uống 3
huồn.

Con nít mấy tuổi thì uống theo mấy
huồn, tới 14 tuổi thì uống theo như
người lớn dùng 14 huồn mà thôi.

Như bệnh rét thì phải uống trước
m 2 giờ đồng hồ khi chưa có phát
đ.

Có bán: rau sống, trái cây, đồ
guột lạnh, mấy món đó chẳng cần
dùng tới; Lưu ý theo như vầy, đã
lành nặng hung, hề uống thuốc này
đi ngày thì hết bệnh.

Người thường mỗi bữa sớm mai
uống 3 huồn bỏ thần. Hãy nhìn chỗ
cái nhãn Ông-PHẬT, hiệu Nhi-
Thiên-Đương, thì mới phải là thuốc
thật kể kéo làm thế giả.

Giá mỗi gói... 0g15

Mạng người chẳng phải dễ

Phàm nhiều ai ai cũng đùa ngoe tiếng
Tô-Kiến ngày trước đưa xe-hơi trong hạt
Travinh và Vinhlong, trong lúc đó thì ý
thể mình một chơ, nên muốn ăn giá nào cũng
đặng, còn muốn cho ai đi xe nó thì mới
đặng đi, bằng không thì phải đi lại, bởi vì
chẳng có xe không mà đi.

Thấy vậy thì ước lòng tôi lắm, đã có tiền
đi xe mà lại còn bị bẫy họa, nên tôi mới
đi rở máy công phu-gia trong hạt Travinh
hàng tiền mua xe-hơi đưa bộ hành mà
không ai dám ra hàng bấp chi cả.

Từ mình nên tôi mới bỏ công việc nhà
chả tôi đương làm, mà lo đi mua xe động
đưa nước qui khách và bằng hữu quyền
thức cho khỏi nhỡ họa, bởi có ý Tô-
Kiến mới thì khếch càng tôi hơn bốn năm
trước, làm cho tôi phải chịu cực khổ trăm
bề và lo hơn trăm ngàn đồng bạc, còn nó
lò gôn hết vốn. Không dè thấy Nguyễn-
thành-Điền là người ưa bằng hữu của tôi
đứng ra mua hàng xe của Tô-Kiến lại, tôi
còn làm hơn cách của Tô-Kiến làm với tôi
lúc trước bội phần, thiệt tôi chẳng biết
thấy có tham giận thì việc chi hay là sáng
dịp thấy tôi với Tô-Kiến muốn đi rồi nên
thấy mua của Tô-Kiến đặng làm cho qui nhữ-
gia, thì tôi không hiểu đặng.

Chờ kể từ ngày thấy Điền tiếp lãnh phần
việc của Tô-Kiến cho tới ngày nay thì tôi
thấy Chauffeurs của thầy quyết đặng xe
của tôi nhiều lần, mà tôi cũng bỏ qua không
nói tới, và rầy Chauffeurs tôi không cho xit-

mít với Chauffeurs của Thầy Điền, vì tôi sợ
người ngoài chê cười và tôi muốn lấy xe
đào đực ở với đời mà thôi; là rầy Chauffeurs
của thầy càng lấy lũng hơn nữa, cứ muốn
đụng xe tôi hoài. Vầy có ngày kia của Chau-
ffeurs của tôi nó có lo dính thì phải thiệt hại
cho bộ hành hai bên cả, chừng ấy thầy
Nguyễn-thành-Điền với tôi mới tính làm
sao cho cả người đi sống lại đặng?

Vậy tôi xin ai ai có thể gì hay là quen
với thầy Điền mà giữ thầy phải nói lại
với Chauffeurs thầy từ sự khôn ngoan ấy, kéo
lại mạng người thì tội nghiệp lắm.

Đầu thầy Điền có hơn tới cách máy đi
nửa thì giữa một mình tôi đây mà thôi, hay
là muốn qui nhữ gia thì lấy tài sức ra mà
làm mới phải, chờ cho Chauffeurs đặng xe
mà lại mạng bộ hành vô cang thì tôi xin bộ
sự đó đừng làm nữa tới làm.

Các việc tôi kể trên đây có lẽ Nhà-nước
cũng sợ hại cho mạng dân của Nhà-nước
mà kiếm thế bảo chữa cho khỏi hại mạng
người trong xứ, có lẽ nào bỏ qua đặng.

Nguyễn-văn-Kiệt.

NHÀ MÁY XÂY DỰNG KIM-THỜI
NAM-THUAN-AN
M. NG.-CHIÊU-THÔNG
Ở góc đường Bonnard
và đường Paulkao

Dây thép nói số 729
Dây thép thường: Thông Cholon
Bìnhhảy
Máy may chấy bằng mô-tơ điện-khí
rất thanh hao.

Xưởng thợ-mộc, chạm và cán hiệu là:

"Michel NGUYỄN-HIỆP-HÒA"

Tại Lầuhiều Quai E. Outrey

Có đóng sẵn đủ các thứ bàn, ghế, tủ, v. v. toàn bằng cây Trắc,
Cám-lai, và có đủ thứ mặt-đá Cẩm-thạch lớn nhỏ và lành làm theo
kiểu.

Đã hơn 15 năm nay các nơi đều nghe danh và được vừa lòng càng
khen ngợi luôn. Có sẵn nhiều món rất xinh đẹp, để cho quý ông muốn
chọn đồ khéo lạ. Muốn đặt đồ cho khéo và vừa ý, thì nên gọi thợ mà
thương nghị với Xưởng-thợ-mộc này.

ĐỒ CÀN, ĐỒ THÊU VÀ HOA-LY

Bán tại tiệm
TRẦN-QUANG-NGHIÊM

Đường Espagne, số 200 (góc chợ mới), Saigon

GIÁ RẺ:

Tiệm này có trữ đủ các đồ CÀN ĐUNG VÈ ĐÈN KINH như DÂY ĐÈN
BÓNG ĐÈN, QUẠT MÁY ĐIỆN, BÀN ỦI ĐIỆN và các đồ các kiểu
ĐÈN THẮP BẰNG DẦU SÁNG VÀ DẦU LỬA CÓ MĂNG SÓNG và HẰNG
TỰ LỰA BẮC-KY.

Bán sỉ và bán lẻ giá rẻ.

CÔNG TÀN BÌNH CÀNG ĐƯƠNG QUẢ CÔNG TỶ

Số 85-87 đường Martine — Cholon

ĐÁ NGON MÀ HẠP VỆ-SANH

Sự học-cửu đời nay, đầu đầu cũng chú trọng về phép vệ-sanh, mà
nhứt là các món thực-phẩm.

Bữa hiệu đá chế ra nhiều thứ bánh ngọt và trái cây muối đường, hơn
hai mươi món, đã ngon dịu thơm tho mà để lâu không hư không ếm, là
một món ăn rất hợp phép vệ-sanh vậy. Xã-hội yêu dưng và khen ngợi các
thứ thực-phẩm của bốn hiệu kể trên đó là một món thực-phẩm cao-thượng
hơn các thứ bánh khác xin chú-tôn quan cố.

CÁC TIÊN NAM-KY VÀ PHON-PIEN ĐỀU CÓ TIỀN ĐAI-LY.

TIEU-THUYẾT

BÓP CÁI CẮC (1)

Tác giả: CƯỜNG-SI THẤT-LANG

Đoạn thứ ba

CHÀ LẾT

(Tiếp theo)

— Ủ, làm cho nó mau mọc thì
được, chứ nói làm cho nó mọc thì
không được. Có khổ gì dân. Muốn
cho nó mọc nhiều thì cần phải cho
đá ướt luôn, phải tưới nó luôn.
Nhưng hơi sức đâu mà đứng nước
nước tưới ngày nào cũng tưới sáng đến
chiều Thường người ta làm một
cách như vầy: Lấy một cái thùng
thiếc, thùng đựng dầu hôi đó, mượn
thợ thiếc làm một cái ống nhỏ nhỏ

và tròn bằng ngón tay, ở dưới dít
thùng là ra, cũng như cái béc la hươ
(bock leuvre) vậy. Dùng một cái ống
hằng cao su (caoutchouc), đầu ống
tra, một cái vòi có lỗ chừng bằng lỗ
kim. Đặt cái thùng cho cao hơn chút
núi, cái giây cao su thông xuống, cái
vòi ở dưới thọc lên. Hồ để nước
trong thùng thì tự nhiên trong vòi
nước nó xịt lên, rồi tưới lên núi. Đổ
nước đầy thùng, chảy đến vài ba giờ
mới hết, mới phải đổ cho đầy lại.

— Dạ thưa, để tôi về tôi bắt chước
tới làm.

— Thấy làm như vậy, có trở làm là
hai nam, rêu nó mọc trùm hết hơn
núi.

Thầy ba đã cùng chuyện nói non
rồi, mà lòng háy còn muốn dưng đó
nữa, nên kiếm chuyện khác tiếp vò:

— Thưa ông, tôi coi cái sân này,
đứng chup hình tốt lắm. Sáng có gần
nhỏ che phía trên, là nỏ nó lọc cái
ánh sáng mặt trời, thành ra đủ sáng
mà không chói lóa. Người đứng gần

bên cái bể này mà chup, thì hình tươi
không thua gì chup ở tiệm.

— Ủ thầy nói có lý. Bữa nào rảnh,
thầy lại chơi, chup giùm cho tôi một
cái hình, bao nhiêu tiền kiếng giấy
tôi xin chịu.

— Thưa ông, có hết mấy nỏ mà
ông phải nói đến. Bụng tôi cũng
muốn chup, là vì thấy cái bể cái núi
này đẹp, vừa mắt lắm.

— Thấy ưa chup những cái đẹp, để
bữa nào tôi thấy nhà ai có hòn non
nào đẹp hơn, tôi đặc thầy đến mà
chup.

— Dạ thưa, được vậy thì còn gì
hơn, nhưng sợ phiền lòng ông.

— Thấy thích chơi, tôi cũng thích
kla mà. Chơi non giả cũng mỗi người
một ý. Thầy mới thấy có một cái này
thầy đã cho là thiệt đẹp, thầy nên
biết rằng núi trời sanh không biết
bao nhiêu hình mà kể, ai ưa cái dáng
nào thì bắt chước cái dáng ấy. Còn
kẻ bòn núi trên cái bể thì đại khái
có hai cách: một cách thì kẻ cao như

cái này, còn cách kia thì cái bể phải
thấp mà rộng ra, không chêm gạch,
để cho hòn núi lại lại trên mặt nước.
Tôi thấy một nhà có một bộ in như
núi Hongay trong gạt bớt tan (cartes
postales) vậy.

— Dạ thưa, ông chơi núi non thiệt
là rảnh. Tôi thuở nay chơi là chơi
bát chước, cũng như mấy người dốt
chứ Ansam, học lõm rồi làm thợ
nôm vậy. Bây giờ tôi mới được nghe
ông giảng giải cái diệu chơi như vầy.

— Cái lối chơi núi giả này là chơi theo
xưa. Tôi vốn là người học chữ tây cũng
như thầy vậy, ban đầu thấy mấy nhà
học nho chơi, tôi bắt chước. Chơi đã
lâu rồi mới biết chút đỉnh, chắc gì đã
rảnh.

— Thưa ông, cái sân này buổi sáng
có nắng không?

— Sáng thì nắng dọi; từ hai giờ chiều
thì bóng cái nhà trên nó mới che.

— Vậy thì muốn chup buổi chiều.
Đợi tới chửa nhứt sau cũng không được
lợi hơn chút nào. Đến mai, tôi đi làm

buổi chiều, đem máy theo về nhà giấy
rồi năm giờ về tôi ghé tới chup. Tháng
này đến sáu giờ rưỡi háy còn chup
được. Ông cũng về năm giờ chứ?

— Ủ cũng năm giờ. Mà như vậy thì
sợ mang xách cái máy đi vòng vòng,
cực lòng cho thầy chăng?

— Thưa, cái máy nhỏ thì có nặng nề
gì.

Đứng đó đã lâu rồi, thầy ba nghĩ
cũng không nên kiếm thêm chuyện mà
tiếp vào nữa, mới làm thỉnh dề ho
ông phân đất trở ra nhà ngoài. Hai
người ngồi lại mà nói chuyện sông núi,
trời biển. Ông phân dờm dờm đó, thấy
đã gần sáu giờ mới nói:

— Không mấy thuở thầy lại chơi.
Thôi bữa nay thầy dùng cơm với tôi
cho vui, thế nào cũng phải ở lại không
thì tôi giận.

— Thưa, ông cho phép tôi về còn
hơn. Tôi chưa được quen biết cho lắm,
lắm rộn ông bà thì coi sao cho tiện?

— Thôi mà. Cũng người mình với
nhau, phải mau mắn mời được. Đứng

có làm khách làm khứa, đợi mời năm
mười bận, người ta nói mình đã về bộ
dần ở phố hàng bạc rồi. Hay là thầy
đến nhà tôi ăn mâm mười mà thầy từ
chối?

— Dạ, có đâu dám thế. Ông đã dạy
như vậy thì tôi xin vâng.

— Ủ thế mới được chứ. Bây giờ ta
hãy dùng ép-bê-ri-típ (apéritif) chơi.
Quít, đi sang bên hiệu phúc kiến mua
ba su nước đá, con.

Ông lấy hai cái ly lớn và một chai
cô-nhát (cognac) với hai chai sô-da (so-
das) để trên bàn.

— Thưa, ông rót ít chồ. Cho nhiều
quá say chết.

(Sau sẽ tiếp theo).

Nguyễn-kim-Đinh

Nguyễn-kim-Đinh